Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2271/96 НА СЪВЕТА

от 22 ноември 1996 година

относно защитата срещу последиците от извънтериториалното прилагане на законодателство, прието от трета страна, и действията, предприети на основание това законодателство или произтичащи от него

(ОВ L 309, 29.11.1996 г., стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета от 14 април 2003 година	L 122	36	16.5.2003

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2271/96 НА СЪВЕТА

от 22 ноември 1996 година

относно защитата срещу последиците от извънтериториалното прилагане на законодателство, прието от трета страна, и действията, предприети на основание това законодателство или произтичащи от него

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 73в, 113 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като има предвид, че целите на Общността включват съдействие за хармоничното развитие на световната търговия и за постепенното премахване на ограниченията в международната търговия;

като има предвид, че Общността се стреми да осигури във възможно най-висока степен свободно движение на капитали между държавите-членки и трети страни, по-специално премахване на всички ограничения по отношение на преките инвестиции, включително инвестициите в недвижими имоти, както и по отношение на установяването, предлагането на финансови услуги или допускането на ценни книжа до капиталовите пазари;

като има предвид, че трета страна е приела определени закони, подзаконови актове и други правни инструменти, насочени към регулиране на дейността на физическите и юридическите лица под юрисдикцията на държавите-членки;

като има предвид, че чрез извънтериториалното си прилагане тези закони, подзаконови актове и други правни инструменти нарушават международното право и са пречка за постигане на целите, очертани по-горе;

като има предвид, че такива закони, подзаконови актове и други правни инструменти и действията, които са предприети на основание тези актове или които произтичат от тях, засягат или могат да засегнат установения правов ред и се отразяват неблагоприятно върху интересите на Общността и интересите на физическите и юридическите лица, които упражняват права съгласно Договора за създаване на Европейската общност;

като има предвид, че при тези извънредни обстоятелства е необходимо да бъде предприето действие на общностно равнище за защита на установения правов ред, интересите на Общността и интересите на посочените физически и юридически лица, по-специално като последиците от съответното чуждестранно законодателство бъдат отстранени, неутрализирани, предотвратени или преодолени по друг начин;

като има предвид, че изискването за предоставяне на информация съгласно настоящия регламент не съставлява пречка държава-членка да поиска информация от същия вид да бъде предоставена на нейните органи;

като има предвид, че Съветът прие Съвместно действие 96/668/ОВППС от 22 ноември 1996 г. ([2]), за да гарантира, че държавите-членки предприемат необходимите мерки за защита на

([1]) Становище от 25 октомври 1996 г. (ОВ C 347, 18.11.1996 г.).
([2]) ОВ L 309, 29.11.1996 г., стр. 7.

▼B

онези физически и юридически лица, чиито интереси са засегнати от посочените законови актове и от действията, предприети на тяхно основание, доколкото същите интереси не са защитени от настоящия регламент;

като има предвид, че при прилагането на настоящия регламент Комисията трябва да бъде подпомагана от комитет, съставен от представители на държавите-членки;

като има предвид, че действията, предвидени в настоящия регламент, са необходими за постигане на целите на Договора за създаване на Европейската общност;

като има предвид, че за приемането на някои разпоредби на настоящия регламент Договорът не предвижда други правомощия, освен тези по член 235,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Настоящият регламент има за цел да осигури защита срещу извънтериториалното прилагане на законите, посочени в приложението към настоящия регламент, включително подзаконовите актове и другите правни инструменти, и срещу действията, които са предприети на основание тези актове или произтичат от тях, както и да противодействия на техните последици, когато прилагането на посочените актове засяга интересите на лицата, посочени в член 11, които извършват международни търговски операции и/или движения на капитал и съпътстваща търговска дейност между Общността и трети страни.

В съответствие с приложимите разпоредби на Договора и без да се засягат разпоредбите на член 7, буква в), Съветът може да добави или да заличи актове в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Когато икономическите и/или финансовите интереси на лице по член 11 са засегнати пряко или непряко от законите, посочени в приложението, или от действия, които са предприети на основание тези закони или произтичат от тях, лицето информира Комисията за това обстоятелство в срок от 30 дни от датата, на която е получило такава информация; ако са засегнати интересите на юридическо лице, това задължение важи за управителите, директорите и други лица с функции по управлението на дружеството ([1]).

По искане на Комисията и в 30-дневен срок от датата му съответното лице предоставя цялата информация, необходима за целите на настоящия регламент, в съответствие с искането.

Информацията се предоставя на Комисията пряко или чрез компетентните органи на държавите-членки. При пряко предоставяне на информацията на Комисията последната уведомява незабавно компетентните власти на държавата-членка по местоживеенето или по мястото на пребиваване на лицето, предоставило информацията.

([1]) Информацията трябва да се изпраща на следния адрес: European Commission, Directorate General I, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049, Brussels (факс: (+ 32-2) 295 65 05).

▼B

Член 3

Информацията, предоставена в съответствие с член 2, се използва само за целите, за които е предоставена.

Информацията с поверителен характер или предоставена при условията на поверителност представлява служебна тайна. Комисията не може да я разкрива без изричното разрешение на предоставилото я лице.

Съобщаването на такава информация се разрешава в случаите, в които Комисията е длъжна или има право да го извърши, поспециално в хода на съдебно производство. При съобщаването се взема предвид правомерният интерес на засегнатото лице търговската му тайна да бъде запазена.

Настоящата разпоредба не е пречка Комисията да разкрие информация с общ характер. Разкриване не се допуска, ако то би било несъвместимо с целта, за която информацията е била предназначена първоначално.

При нарушаване на поверителността на информацията предоставилото я лице има право да изиска тя да бъде изтрита, игнорирана или поправена, в зависимост от случая.

Член 4

Решенията на съдилища или правораздавателни органи и решенията на административни органи извън Общността, с които пряко или непряко се придава ефект на законите, посочени в приложението, или на действия, които са предприети на основание тези закони или произтичат от тях, не се признават и изпълнението им не се допуска по никакъв начин.

Член 5

Никое лице, посочено в член 11 са длъжни да не изпълняват пряко или чрез дъщерно дружество или друг посредник, било чрез действие или чрез умишлено бездействие, никое изискване или забрана, включително призовки на чуждестранни съдилища, които се основават пряко или непряко на законите, посочени в приложението, или на действия, които са предприети на основание тези закони или произтичат от тях.

В съответствие с процедурите, посочени в членове 7 и 8, на лицата може да бъде разрешено да изпълнят съответния акт изцяло или частично, доколкото неизпълнението му би увредило тежко техните интереси или интересите на Общността. Критериите за прилагане на тази разпоредба следва да бъдат установени в съответствие с процедурата, определена в член 8. Ако съществуват достатъчно доказателства, че неизпълнението тежко би увредило физическо или юридическо лице, Комисията своевременно представя на комитета, посочен в член 8, проект на съответните мерки, които да бъдат приети съгласно условията на регламента.

Член 6

Никое лице, посочено в член 11, което упражнява дейност, посочена в член 1, няма право на обезщетение за вредите, включително съдебните разноски, претърпени от тях вследствие прилагането на законите, посочени в приложението, или вследствие на действия, които са предприети на основание тези закони или произтичат от тях.

▼B

Обезщетение може да бъде търсено от физическото или юридическото лице, или от друга единица, причинила вредите, или от всяко лице, което действа от името или като посредник на такова лице или единица.

Към производствата по настоящия член и към решенията, постановени по тях, се прилага Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела. Обезщетение може да бъде търсено на основание разпоредбите на дял II, раздели от 2 до 6 от посочената конвенция, както и в съответствие с член 57, параграф 3 от посочената конвенция — в съдебно производство, образувано пред съдилищата на всяка държава-членка, в която съответното лице или единица, или лице, което действа от тяхно име или като техен посредник, притежава активи.

Без да се засягат другите съществуващи способи и в съответствие с приложимото право обезщетението може да се състои в отнемане и продажба на активи, притежавани от съответните лица или единици, или лица, които действат от тяхно име или като техни посредници в Общността, включително притежаваните дялове или акции в юридическо лице, учредено в Общността.

Член 7

За прилагането на настоящия регламент Комисията:

а) на основата на информацията, получена съгласно настоящия регламент, незабавно и подробно информира Европейския парламент и Съвета за последиците от законите, подзаконовите актове, от другите правни инструменти, и от действията, които са предприети на основание тези актове или произтичат от тях, посочени в член 1, и периодично изготвя подробен публичен доклад по този въпрос;

б) дава разрешения при условията на член 5, като при определяне на сроковете за получаване на мнението на комитета се съобразява със сроковете, задължителни за лицата, на които предстои да бъде издадено разрешение;

в) когато е подходящо, добавя или заличава позовавания на подзаконови актове или други правни инструменти, приети на основание законите, посочени в приложението и попадащи в приложното поле на настоящия регламент;

г) публикува в *Официален вестник на Европейските общности* известие за съдебните решения и административните актове, към които се прилагат членове 4 и 6;

д) публикува в *Официален вестник на Европейските общности* наименованията и адресите на компетентните власти на държавите-членки, посочени в член 2.

▼M1

Член 8

1. По смисъла на прилагането на член 7, букви б) и в), Комисията се подпомага от комитет.

2. Когато се прави позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ([1]).

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е определен на две седмици.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

Член 9

Всяка държава-членка определя санкциите за нарушаване на съответните разпоредби на настоящия регламент. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 10

Комисията и държавите-членки се информират взаимно за актовете, приети в съответствие с настоящия регламент, и обменят всяка друга подходяща информация, свързана с него.

Член 11

Настоящият регламент се прилага към:

1. физическите лица с местоживеене в Общността ([1]), които са граждани на държава-членка,
2. юридическите лица, учредени в Общността,
3. физическите или юридическите лица, посочени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4055/86 ([2]),
4. всички други физическа лица с местоживеене в Общността, освен ако те се намират в държавата, на която са граждани,
5. всички други физически лица в Общността, включително в нейните териториални води и въздушно пространство или във въздухоплавателно средство или кораб под юрисдикцията или контрола на държава-членка, които извършват действия по занятие.

Член 12

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

([1]) По смисъла на настоящия регламент „с местоживеене в Общността“ означава: законно установен в Общността в продължение на най-малко шест от дванадесетте месеца, непосредствено предшестващи датата, на която възниква задължение или се упражнява право съгласно настоящия регламент.

([2]) Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 г. за прилагане на принципа на свободно предоставяне на услуги към морския превоз между държавите-членки и между държавите-членки и трети страни (ОВ L 378, 31.12.1986 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 3573/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 16).

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЗАКОНИ, ПОДЗАКОНОВИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ ([1])

посочени в член 1

ДЪРЖАВА: СЪЕДИНЕНИ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ

ЗАКОНИ

1. **„National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993“, Title XVII „Cuban Democracy Act 1992“, sections 1704 and 1706 („Закон за разрешаване на разходи за националната отбрана през 1993 финансова година“, дял XVII „Закон за кубинската демокрация, 1992 г.“, раздели 1704 и 1706).**

   Изисква се спазване на следните правила:

   Изискванията са консолидирани в дял I от „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996“ („Закон за свободата и демократичната солидарност с Куба от 1996 г.“), виж по-долу.

   Възможно увреждане на интересите на ЕС:

   Разпоредбите относно отговорността се съдържат в „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996“ („Закон за свободата и демократичната солидарност с Куба от 1996 г.“), виж по-долу.

2. **„Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996“ („Закон за свободата и демократичната солидарност с Куба от 1996 г.“)**

   Дял I

   Изисква се спазване на следните правила:

   Спазване на икономическото и финансовото ембарго, наложено от САЩ на Куба, и по-специално: за САЩ да не се изнасят никакви стоки или услуги с кубински произход или съдържащи материали или стоки с кубински произход, както пряко, така и непряко чрез трети страни; да не се сключват търговски сделки със стоки, които се намират в Куба, превозват се от Куба или преминават транзитно през Куба; в САЩ да не се реекспортира захар с кубински произход без уведомление от компетентния национален орган на износителя; в САЩ да не се внасят захарни продукти, ако липсва уверение, че тези продукти не са кубински; да бъдат замразени кубинските активи и финансовите операции с Куба.

   Възможно увреждане на интересите на ЕС:

   Забрана за товарене или разтоварване на товари от кораби навсякъде в САЩ или забрана за влизане в пристанище на САЩ; отказ на внос на всички стоки или услуги с кубински произход и отказ в Куба да бъдат внасяни стоки и услуги с произход от САЩ; замразяване на финансови операции, към които има отношение Куба.

   Дял III и дял IV:

   Изисква се спазване на следните правила:

   Да бъде преустановен „трафикът“ с имущество, което е принадлежало на граждани на САЩ (включително кубинци, които са придобили гражданство на САЩ) и е експроприирано от режима в Куба. (Трафикът включва: ползване, продажба, отчуждаване, контрол, управление и други действия в полза на определено лице.)

   Възможно увреждане на интересите на ЕС:

   Съдебни производства в САЩ за търсене на отговорност на граждани на ЕС или на дружества от ЕС, участвали в посочените операции, което би довело до осъдителни съдебни решения или други актове за плащане на (множество) обезщетения на американската страна. Отказ на достъп до САЩ за лицата, участвали в посочените операции, включително техните съпрузи, ненавършили пълнолетие деца и представители.

([1]) Допълнителна информация за горепосочените закони и подзаконови актове може да бъде получена от Европейската комисия: European Commission, Directorate General I.E.3, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049, Brussels (факс: (+ 32-2) 295 65 05).

▼B

3. **„Iran and Lybia Sanctions Act of 1996“ (Закон за санкциите срещу Иран и Либия от 1996 г.)**

Изисква се спазване на следните правила:

В продължение на 12 месеца в Иран или Либия да не бъдат извършвани инвестиции в размер, по-голям от 40 милиона USD, които пряко и съществено допринасят за укрепване на способността на Иран или Либия да разработват петролните си ресурси. (Понятието „инвестиция“ обхваща сключването на договор за такова разработване, предоставянето на гаранция по такъв договор, получаването на печалба от него или придобиването на дялово участие.)

Бележка: Изискването не важи за инвестициите по договори, сключени преди 5 август 1996 г.

Спазване на ембаргото срещу Либия, въведено с Резолюция 748 (1992) и Резолюция 883 (1993) на Съвета за сигурност на ООН ([1]).

Възможно увреждане на интересите на ЕО:

Актове на президента на САЩ за ограничаване на вноса в САЩ или доставките за САЩ; недопускане като първостепенни разпоредители или като депозитари на средства, отпуснати от правителството на САЩ; отказ на достъп до заеми, отпускани от финансови институции в САЩ; експортни ограничения, налагани от САЩ, или отказ на съдействие от банка ЕКСИМ (EXIM-Bank).

ПОДЗАКОНОВИ АКТОВЕ

1. **31 CFR (Code of Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition) Part 515 — Cuban Assets Control Regulations, subpart B (Prohibitions), E (Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy) and G (Penalties) (31 Кодекс на федералните подзаконови актове, глава V (издание 7-1-95), част 515 — Правила за контрола върху кубински активи, раздел Б (Забрани), раздел Д (Лицензии, разрешения и декларации за лицензионна политика) и раздел Ж (Санкции)).**

Изисква се спазването на следните правила:

Забраните са консолидирани в дял I от „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996“ („Закон за свободата и демократичната солидарност с Куба от 1996 г.“), виж по-горе. Наред с това за стопанска дейност, свързана с Куба, се изисква да бъде получена/о лицензия и/или разрешение.

Възможно увреждане на интересите на ЕС:

За нарушаване на правилата може да бъде наложена глоба, конфискация, лишаване от свобода.

([1]) Тези резолюции са изпълнени от Общността чрез Регламент (ЕО) № 3274/93 на Съвета (ОВ L 295, 30.11.1993 г., стр. 1).